

Överklagande ingett den 24 november 2010 av Usha Martin Ltd av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 9 september 2010 i mål T-119/06, Usha Martin Ltd mot Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

(Mål C-552/10 P)

(2011/C 55/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Usha Martin Ltd (ombud: V. Akritidis, Δικηγόρος, Y. Melin, avocat, och E. Petritsi, Δικηγόρος)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den ovannämnda domen, som meddelades av tribunalen (femte avdelningen) den 9 september 2010 i mål T-119/06,
- bifalla överklagandet och meddela slutlig dom avseende:
  - ogiltigförklaring av kommissionens beslut av den 22 december 2005 om ändring av kommissionens beslut 1999/572/EG avseende godtagande av åtaganden i samband med antidumpningsförfarandena beträffande import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Indien ⁽¹⁾ (det angripna beslutet) i de delar beslutet berör klaganden och innebär återtagande av ett åtagande om minimipriser som tidigare var gällande, och
  - ogiltigförklaring av rådets förordning (EG) nr 121/2006 om ändring av rådets förordning (EG) nr 1858/2005 beträffande införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av linor och kablar av stål med ursprung i bland annat Indien ⁽²⁾ (den angripna förordningen) i de delar förordningen berör klaganden och innebär ett genomförande av det angripna beslutet om återtagande av ett åtagande om minimipriser som klaganden gjort,

eller, i andra hand, återförvisa målet till tribunalen,

- förplikta rådet och kommissionen att, förutom att bära sina egna rättegångskostnader, ersätta samtliga rättegångskostnader som klaganden haft i samband med förevarande talan och talan vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning i punkterna 44–56 i den överklagade domen, i synnerhet eftersom den fann att lagenligheten av kommissionens beslut att återta det godtagande som gjorts med avseende på åtagandet i sig inte kan ifrågasättas med stöd av proportio-

nalitetsprincipen, genom att felaktigt slå fast att i) proportionalitetsprincipen inte kan tillämpas på beslutet att återta ett åtagande, eftersom ett sådant beslut motsvarar uttagandet av tullar i sig, och att ii) varje överträdelse i sig är tillräcklig för att ett åtagande ska återtas, utan att ett sådant återtagande blir föremål för en proportionalitetsprövning.

Vidare har klaganden hävdade att tribunalen gjorde en oriktig bedömning av de faktiska omständigheterna i målet och i hög grad förvrängde dem när den konstaterade att "det är ostridigt mellan parterna att åtagandet inte efterlevdes" i de delar som den med nämnda påstående antyder att klaganden medger en överträdelse av åtagandet, vilket inte är fallet, i den mening som avses i artikel 8 i de grundläggande antidumpningsbestämmelserna.

Klaganden har hävdade att tribunalen felaktigt fann att lagenligheten i återtagandet av åtagandet inte kan ifrågasättas med hänvisning till proportionalitetsprincipen vare sig på den grunden att varje överträdelse är tillräcklig för att ett åtagande ska återtas eller genom att knyta återtagandet med uttag av tull. I själva verket bedömde tribunalen felaktigt att proportionalitetsprincipen inte kan tillämpas när ett åtagande återtas, och underlät att pröva en åtgärds uppenbara olämplighet i strid med unionsdomstolarnas fasta praxis och i strid med de inledande skälen i den överklagade domen, särskilt punkterna 44–47. Vidare gjorde tribunalen en felaktig bedömning när den fann att ett återtagande av ett åtagande i sig inte kan ifrågasättas med stöd av proportionalitetsprincipen vad avser dess lagenlighet. Klaganden har anfört att tribunalen dessutom förvrängde de faktiska omständigheterna i målet genom att felaktigt ange att det var ostridigt mellan parterna att åtagandet inte efterlevdes och genom att antyda en överträdelse av ett åtagande i den mening som avses i artikel 8.9 i de grundläggande antidumpningsbestämmelserna. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning, eftersom dess bedömning av klagandens argument var felaktig.

⁽¹⁾ EUT L 22, s. 54.

⁽²⁾ EUT L 22, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 29 november 2010 — Deli Ostrich NV mot Belgische Staat

(Mål C-559/10)

(2011/C 55/32)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Deli Ostrich NV

Motpart: Belgische Staat

Tolkningsfråga

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen ansöker om att EU-domstolen ska besvara frågan om vilken tullkod avseende importtullar som vid tidpunkten för deklarationen den 22 oktober 2007 var tillämplig på kött från kameler som inte har fötts upp i fångenskap, vilket är ostridigt mellan parterna.

Talan väckt den 6 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-568/10)

(2011/C 55/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Maria Condou-Durande och W. Bogensberger)

Svarande: Republiken Österrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 17.1 i rådets direktiv 2004/114/EG av den 13 december 2004 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för studier, elevutbyte, oavlönad yrkesutbildning eller volontärarbete⁽¹⁾ genom att införa regler som föreskriver att studenter som är tredjelandsmedborgare endast kan beviljas arbetstillstånd om det dessförinnan har kontrollerats att arbetsmarknadsläget i Österrike är sådant att det står klar att den aktuella tjänsten inte kan ges till en arbetslös person som anmält sig som arbetssökande, och
- förplikta Republiken Österrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att de österrikiska reglerna innebär att studenter som är tredjelandsmedborgare systematiskt förhindras från att få tillträde till arbetsmarknaden genom att de endast kan beviljas arbetstillstånd för en ledig tjänst om det dessförinnan har kontrollerats att den aktuella tjänsten inte kan ges till en arbetslös person som har anmält sig som arbetssökande. Antalet arbetstillstånd som har beviljats denna grupp av personer är således mycket lågt. Således har endast 10 procent av de studenter som är tredjelandsmedborgare fått möjlighet att finansiera en del av kostnaderna för sina studier genom att arbeta, medan motsvarande siffra för österrikiska studenter är 70 procent.

Republiken Österrike menar att dessa inskränkningar är berättigade. Österrike har inga antagningskvoter för högskoleutbild-

ningar och låga skolavgifter, varför landet är mycket attraktivt för studenter som är tredjelandsmedborgare. Eftersom dessa studenter har dåliga tyskakunskaper och bristande yrkeskvalifikationer, finner de i regel endast okvalificerade arbeten och bidrar därmed till att höja den redan höga arbetslösheten inom denna sektor.

⁽¹⁾ EUT L 375, s. 12.

Talan väckt den 9 december 2010 — Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-576/10)

(2011/C 55/34)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. van Beek och C. Zadra)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter med avseende på offentlig upphandling enligt artikel 2 och avdelning III i direktiv 2004/18/EG⁽¹⁾ i samband med tilldelning av ett koncessionsavtal avseende offentliga byggtreprenader genom Eindhovenens kommun, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har kommit till den slutsatsen att det samarbetsavtal som Eindhovenens kommun ingick med Hurks Bouw en Vastgoed B.V. den 11 juni 2007 utgör ett koncessionsavtal avseende offentliga byggtreprenader i den mening som avses i artikel 1.3 i direktiv 2004/18/EG.

Eftersom ett koncessionsavtal avseende offentliga byggtreprenader har ett beräknat värde utöver det tröskelvärdet som är tillämpligt, skulle detta ha gjorts till föremål för offentlig upphandling i enlighet med direktiv 2004/18/EG och särskilt artikel 2 och avdelning III i detta. Vidare ska de kontrakt som tilldelats Hurks Bouw en Vastgoed B.V. för arbeten med ett beräknat värde som är högre än det tillämpliga tröskelvärdet offentliggöras i enlighet med artiklarna 63–65 i direktiv 2004/18/EG.

Kommissionen anser att det är fråga om åsidosättande av direktiv 2004/18/EG, på grund av att Eindhovenens kommun inte tillämpade detta direktiv och särskilt artikel 2 och avdelning III i detta när Hurks Bouw en Vastgoed B.V. tilldelades det ifrågasatta koncessionsavtalet avseende offentliga byggtreprenader.